

SUISEI NO GARGANTIA

// Hirotake

Urobuchi Gen már sok mindent letett az asztalra, és az utóbbi időben neve garancia valami érdekesre, különlegesre, jóra. Ide sorolható a Pshyho Pass, vagy a Madoka Magica. Ezúttal is egy érdekesnek tűnő animét kapunk, a Gargantiát, ami egy lazább, egyszerűbb sorozat a fentiekhez képest.

Waterworld

A nagyon távoli jövőben járunk, és ennek megfelelően az emberiség az űrben él, egy Avalon nevű hajón, ami szemlélatomást egy Macross kolonizáló hajóra emlékeztet. Látszólag békés és tényleg igazi paradicsom. Azonban az emberiség harcban áll és e harcban sok ilyen hajó semmisült már meg. Az ellenfél pedig nem más, mint a Hideauzéknak nevezett lények. A Galaktikus szövetség ezek ellen a fura létformák ellen harcol, amik inkább tűnnek ragadozó növénynek, de ismerősnek tűnhet az alakjuk. Főhősünk Ledo hadnagy a Galaktikus szövetség kötelékének katonája és egy Hideauzékkal folytatott csata után egy félresikerült térugrás következtében ismeretlen bolygóra kerül.

Innettől kezdve változik a kép. Ledo és hű társa Chamber (egy mecha) egy hangárban találják magukat, ahol ismeretlen emberek éppen ismeretlen nyelven hadoválnak és szét akarják szedni Chambert, nem nagy sikerrel. Később főhősünk úgy dönt, hogy körülnéz, és magára hagyva full extrás bádogdobozát kilopózik a hangárból. Ekkor teljesen ledöbben, ugyanis akármerre néz csak vizet lát, mivel egy óriási hajón van, amit Gargantiának hívnak. Ledo kis túrája persze nem marad észrevétlen, egyhamar rengeteg ember veszi körül az ismeretlen behatolót.

Ennyit a sztoriról. Az, hogy Ledo melyik bolygóra került nem nehéz kitalálni, és azt is hamar megtudjuk, hogy milyen természeti folyamat vezetett a planéta mostani képének kialakulásához. (A sorozat közepé táján egy térképet is láthatunk arról, hogyan is néz ki ez a világ.

Érdekes figyelni.) Ebből egy szép, kimondottan érdekes történet kerekedhetne ki. De nem. A sorozat innettől kezdve kb. megáll. A történet nem halad és csak azt látjuk, ahogy Ledo megismeri ezt az ismeretlen világot az ételetől kezdve a munkán át egészen a nyelvészetig. Ezek alatt a részek alatt olyan remek dolgokat láthatunk, mint pl. az egyik főhős, Amy, és társai hastánc bemutatója egy kocsmában. Ha már sok víz van körülöttnünk, akkor miért ne lenne strandos rész is.

Folytatás a következő oldalon!

Vissza a Tartalomjegyzékhez

Cím: Suisei no Gargantia (japán), Gargantia on the Verdurous Planet (angol)

Terjedelem: 13 rész (23 perc/ep)

Megjelenési év: 2013

Stúdió: Production I.G

Rendező: Murata Kazuya

Zene: Iwashiro Taro

Műfaj: akció, mecha, sci-fi

Néhány szinkron:
Ledo - Ishikawa Kaito
Amy - Kanemoto Hisako
Chamber - Sugita Tomokazu

Értékelés:
MAL: 7.9
ANN: 7.9
AniDB: 7.8

Persze akadnak kisebb gondok, mint a kalózok, kapitányváltás, de ezek is csak a világ megismertetését szolgálja stb. Féltreértés ne essék, nem baj, hogy vannak ilyen részek. A gond a sok fanservice-szel van, márpedig Urobuchitól kevésbé várnánk ilyet. A történet csak az anime vége felé kezdődik, vagy inkább folytatódik. Sajnos az a jó néhány rész, amiben mindent megismerünk nem elég érdekes, vannak unalmas, farszót és felesleges részei, emellett teljesen kiszámítható. A végkifejlet értékelését mindenkinek a saját ízlésére bízom.

Ameddig a szem ellát...

A grafika irgázán nem lehet panasz, tényleg gyönyörű, ügyeltek rá a készítőik, hogy kitűnjön: a naphosszat a fedélzet közelében lévőket igencsak megsütötte a nap, míg, akik leginkább a hajó belsejében dolgoznak, sápadtabbak. Kiváltképp Ledo, aki Chamber kijelzőinek fényénél barnult

és fehér, mint a mentőautó. Maga a Gargantia is szép, igazából egy több hajóból összeállt konvojról van szó. Az éjszaka fénylő planktonmező és az onnan kiinduló lényegében fordított villámok látványa valami eszméletlen szép (a fordított villámok léteznek, a felhőkből az ionoszféráig utaznak) Az animáció is teljesen helyén van, ez főleg a víznél és a gyorsabb jeleneteknél jön ki.

A legénység

Itt az ideje, hogy áttérjek a karakterekre. Semmi extra és kiemelkedő. Ledo tipikus főhős, egyedül maga a környezet emeli ki, jól látszik, hogy semmit nem ismer a bolygó társadalmának szokásaiból, és érdekes látni, ahogy próbálja

az eddigitől merőben más életvitelt megismerni. Igazából kénytelen, mivel nem tud hazamenni (van amire Chamber sem képes), így mondhatni a Gargantián ragadt. A sorozat felére nagyjából a nyelvet is sikerül elsajátítania. További szereplőként leginkább Amyt emelném ki, aki egy szimplicita postás, és a Gargantián ide-oda rohanva, olykor kis siklórepülőn repülve végzi a munkáját és terelgeti, tanítja Ledót. Piniont említeném még meg, aki egy „kincskereső”. Ugyanis az itt élő emberek egy része abból híz hasznót, hogy a tengerfenékről régi tárgyakat, eszközöket hoz fel. A többi karakter (még úgy 4-5), csak töltelek, hogy lássuk, van élet a hajón és a főbb karakterek körül keringenek. Sajnos ebből nem lett valami erős a sorozat, sőt inkább gyenge. Beillenek a világba, de nem hagynak maradandó nyomot és a megszerethezőségi esély is elég alacsony.

Hajtómű indul!

A zenéről szintén nem tudok sok szép és jót mondani. Az opening kellemes lájtos, olyan amilyen a sorozat nagy része. Minori Chihara az előadó és a szám a hangzatos és nyelvtörő *Kono Sekai wa Bokura o Matte Ita* címet viseli. Képileg viszont jó, változatos. Az ending lassú és nézhető, ahogy Amy szőrfőzik. Jópofa megoldás, hogy a következő részek tartalma néhány képből a vitorlán jelenik meg. Az előadó ChouCho, a szám címe pedig *Sora to Kimi no Message*.

Összességében, egy komolyan induló, de egy nagyon könnyed és egyszerű animét kapunk a Gargantiában kiszámítható végkifejlettel. Ugyan kellemes tavasszal és nyáron nézni a strandoló lányokat, és egyéb bolondozásokat, de szerintem nem én vagyok az egyetlen, aki nem teljesen ezt várta ettől a sorozattól. Úgy gondolom, hogy vagy lett volna egy teljes egészében limonádé sorozat, vagy adtak volna egy komplexebb történetet. Ettől függetlenül egyszer meg lehet nézni, könnyed kikapcsolódásnak megfelel, nehéz nap után.

